TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Savo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Kuristustoimenpiteet Irlannissa

Kuinka ontto olikaan huuto kansojen itsemääräämisoikeuksista sodan aikana, sen on parhaiten todistanut Englannin hallitsijain suhtautuminen Irlannin kysymykseen. Äärimäisiin tekoihin on turvauduttu irlantilaisten sitkeän vapaustaistelun tukahuttamiseksi; "Black and Tan" nimellä tunnetut Englannin hallituksen joukot — jonkinlaiset suojeluskuntalaiset vieraalla maalla — ampuvat kuoliaaksi rauhallista sunnuntaiyleisöä, joka tuhatlukuisena on kokoontunut tiheänä tungoksena katsomaan jalkapallopeliä; kokonaisia kyliä ja suurkaupunkien, kuten Corkin, liikekeskuksia on poltettu poroksi; sotilasketjut piirittävät kaupunkeja kulkien talo talolta ja sulkien ketjunsa kaupungin keskustaa kohden. Rauhalliset ihmiset ajetaan asunnoistaan, heitä kuulustellaan kaduilla ja ellei tyydyttävää vastausta saada, viedään vangittuina sota-oikeuden eteen. Viimeksi on Englannin käskynhaltija julistuksessaan määrännyt otettavaksi panttivankeja, jotka on vietävä armeijan kuljetuslaivoille ja pidätettävä kostotoimenpiteiden varalta. Nämä onnettomat, olkootpa niin viattomia kuin tahansa, saavat tyydyttää sortajien kostonhalua, sikäli kuin nämä olettavat jotain olevan kostettavana.

On vaikea tarkalleen sanoa, Englannin hallituksen ylläpitämän tarkan sensuurin vuoksi, minkälainen on tila Irlannissa ja mikälaiset voimat ovat siellä liikkeellä nykyisessä kriisissä. Irlantilaisen liikkeen sitkeydestä ja lannistumattomuudesta päättäen voi kuitenkin väittää, että Irlannin työväestö on jakamattomasti vapaustaistelun mukana, että koko Irlannin kansa yksimielisesti on Sinn Fein liikkeen takana. Ja muutamista raporteista voi huomata, että Englannin imperialistit ovat alkaneet erityisemmin kohdistamaan hyökkäyksiänsä Irlannin työväenjärjestöjä vastaan. Näin saa irlantilaisten liike luokkataistelun leiman. London Daily Herald sanoo seuraavaa irlantilaisten taistelun tästä luonteesta:

"Liberty Hall'ia (työväentalo Dublinissa) vastaan on tehty hyökkäys. Irlannin ammattiyhdistyskongressin asiamies ja rahastonhoitaja ja Irlannin Työväenpuolueen virkailijat on vangittu.

"Näin siis alkaa Englannin ja Irlannin välinen taistelu saada uuden luonteen. Täten tehdään hyökkäys Irlannin kansan lujimpia varustuksia, työväenjärjestöjä vastaan.

"Virkailijamme arvelevat — luulomme mukaan — että Irlannin työväenjärjestöillä ja vapaustaistelulla on jotain yhteyttä.

"Miksikäs ei? — — —"

Jos Irlannin työväenluokka kulkee tietoisena työväenluokan päämäärä kohti, joka on kapitalismin kukistaminen ja näkee Irlannin tasavallan perustamisessa vain askeleen tämän päämäärän saavuttamisessa, niin silloin Englannin hallitsevalla luokalla on enempi työtä kuin mitä se on olettanutkaan. Sen menettelytavat Irlannissa eivät voi milloinkaan synnyttää rauhaa maahan — päinvastoin Englannin sortopolitiikka manaa esille voimia, joita sen on mahdoton hallita. Kun kokonainen kansakunta pohjia myöten vimmastuu oikeuksiensa puolesta taistelemaan, silloin suurinkin mahti kaikkine väkivaltaisine tekoineen on avuton. Englannin sisäinen tila sitäpaitsi tulee heikentämään sen hallitsijain Irlannin politiikkaa. Ilahduttava merkki on, että Englannin työväenluokka — jota on syystäkin moitittu välinpitämättömyydestä irlantilaisia veljiään kohtaan — yhä äänekkäämmin alkaa tuoda kuuluville paheksumisensa Irlannissa harjoitetun terrorin johdosta. Irlannin politiikan seurauksista tärkein on juuri tämä Englannin työväenluokan lähentyminen irlantilaisten asiaan, keskinäisen yhteenkuuluvaisuustunteen ja luokkasolidarisuuden kasvaminen.

Englannin ja Irlannin työläisten yhteistaistelusta ennenpitkää koituu pelastus Irlanninkin kauan kärsineelle työläis- ja talonpoikaisväestölle. Tätä Irlannin ja Englannin työväenluokan keskinäisen solidarisuuden kehitystä ei Englannin hallitseva luokka tällä hetkellä näe, ja sentähden sen jokainen sortotoimenpide koituu sille itselleen ajanmittaan turmioksi.

ILMOTTAUTUMISAIKAA LUENTOKURSSEILLE PIDENNETTY

S. S. Järjestön keskusvirastosta ilmoitetaan, että ilmoittautumisaikaa Astorian luentokursseille on jatkettu tammikuun 5 päivään saakka. Katsoen siihen innostukseen ja harrastukseen mitä täällä on ilmennyt luentokursseihin nähden, tämä hakuajan pidennys, on paikallaan, sillä on paljon sellaisia henkilöitä, jotka ovat epäröineet päätöksen, teossa tullako kursseille tai ei, ja paljon on myös sellaisia, jotka eivät ennättäneet ilmoittautua. Nyt voivat nämäkin ilmoittautua. Kursseille aikovien tulee ilmottautua S.S. Järjestön keskusvirastoon, 220 S. Ashland Boulevard, Chicago, Ill.

Joulukuun 15 päivään mennessä oli kursseille jo ilmottautunut 14 oppilasta, mutta nyt kun ilmottautumisaikaa on pidennetty, tulee tämä luku tietysti suuresti lisääntymään. Jos tämmöistä harrastusta vielä jatkuu, on kurssien onnistuminen taattu. Kurssit alkavat tammikuun 30 p:nä. Nyt on viimeinen tilaisuus ilmottautumiseen, joten hallullisten on heti tehtävä päätöksensä.

MARTENSIN KARKOTUSMÄÄRÄYS

Määräys Neuvosto-Venäjän edustajan Ludwig Martensin maastakarkottamiseksi tuntuu ensi vaikutuksella oudolta siihen nähden, että se tapahtuu vasta nyt Neuvosto-Venäjän kolmi-vuotisen olemassaolon jälkeen, ja ajalla, jolloin vaikutusvaltaisissa kapitalistisissa piireissä valmistellaan kauppasuhteiden avaamista Neuvosto-Venäjän kanssa. Mutta katsoen tämän maan hallituksen viralliseen suhtautumiseen ja ohjelmaan Neuvosto-Venäjään nähden, on karkotusmääräys vain johdonmukainen seuraus tästä ohjelmasta. Luotettavalta taholta ilmotetaan, että Martensin karkotukseen on annettu määräys korkeimmalta taholta.

Työsihteeri Wilson ei syytä Martensia persoonallisessti hallitusvastaisesta toiminnasta tässä maassa, eikä liioin kommunistiseen puolueeseen tai Kolmanteen Internationaleen kuulumisesta tai propagandan harjottamisesta. Karkotusmääräys annetaan yksinkertaisesti siitä syystä, että "Martens on Neuvosto-Venäjän hallituksen agentti, joka hallitus harjottaa Yhdysvaltain hallituksen kukistamiseen tähtäävää propagandaa". Että Neuvosto-Venäjä on tämmöistä propagandaa harjottanut, sen koettaa työsihteeri osottaa omituisella tavalla. Hän selittää: "Lenin on tarjoutunut peruuttamaan propagandatyön ulkomailla valtiollista ja taloudellista tunnustamista vastsaan. Ellei sopimatonta propagandaa olisi harjotettu, niin ei olisi aihetta minkäänlaiseen peruutukseen". Tämä kauttarantainen todistus on ainoa minkä hallitus pitää pätevänä tässä jutussa. Muistettakoon, että Lenin lausui jotain tämäntapaista jo kolmatta vuotta sitten, kun Neuvosto-Venäjä oli kauttaaltaan vihollisten sotajoukkojen saartamana ja jolloin kysymyksessä oli propagandan harjoittaminen niissä maissa, joiden sotaväkeä oli lähetetty Venäjää vastaan.

Martens antanee lakimiestensä vedota työsihteerin päätöksestä ylioikeuteen, neuvoteltuaan siitä neuvosto-hallituksen kanssa. Martens on edelleen vapaana lakimiestensä huolenpidon alaisena. Siinäkin tapauksessa, jos Martens lopullisesti karkotetaan, ei teolla tule olemaan taloudellista kantavuutta Yhdysvaltain ja Venäjän suhteissa, onpahan vain nykyisen hallinnon poliittinen mielenosoitus Venäjää kohtaan.

EUROPAN MAIDEN SOTAVELAT

Hiljattain pidettiin Brusselissä, Belgiassa, Europan rahamiesten yhteinen neuvottelukokous, johon otti osaa myöskin Amerikan edustaja. Pääasiallisin tarkoitus tällä kokouksella oli miettiä keinoja kuinka voidaan korjata Europan maiden taloudellinen asema. Amerikan hallitusta on pyydetty antamaan anteeksi sen 10,000,000,000 doll. summan, mikä hallituksen nimessä on liittolaismaille annettu, mutta siihen ei ole suostuttu. Sen lisäksi ilmotettiin Amerikan taholta mainitussa kokouksessa, että Yhdysvaltain hallitus on kertakaikkiaan päättänyt, että se ei anna enää yhtään lainaa Europan hallituksille. Ja yksityisetkin amerikalaiset rahamiehet ovat käyneet entistä varovaisemmiksi sijoittaessaan rahoja Europaan. Liittolaismaat ovat velkaa yksityisille rahamiehille Amerikassa noin 4,000,000,000 doll. sen 10 miljaardin lisäksi, minkä hallitus on lainannut liittolaisille. Tämä merkitsee sitä,, että koko Europa on pantattu amerikalaisille rahamiehille seuraavaksi kolmeksikymmeneksi vuodeksi, ellei velkoja julisteta mitättömäksi.

Kuinkas on sitten Europan maiden maksukyvyn laita? New Yorkin National City pankin keräämien tilastojen mukaan oli maailmansotaan osaaottaneiden maiden yhteiset valtiovelat v. 1913, ennen sotaa 28,00,000,000, mutta vuoden 1920 alussa samojen maiden valtiovelat 241,000,000,000 doll., kohoten seitsemässä vuodessa melkein kymmenkertaisesti. Seuraavasta taulukosta näkyy kymmenen suurimman maan valtiovelat v. 1913 ja v. 1920:

Saksa	1,194,052,000	48,552,000,000 d
Ranska	6,364,129,000	46,025,000,000 "
Englanti	3,485,818,000	39,314,000,000 "
Yhdysv.	1,028,564,000	24,974,936,000 "
Italia	2,921,153,999	18,102,000,000 "
Itävalta	1,152,400,000	17,668,000,000 "
Unkari	1,731,350,000	9,412,000,000 "
Belgia	825,269,000	4,000,000,000 "
Canada	544,391,000	1,935,946,000 "
Japani	1,241,997,400	1,300,000,000 "

Sikäli kun valtiovelat ovat lisääntyneet ja maan raha-asiat joutuneet yhä kurjempaan kuntoon, sikäli ovat hallitukset lisänneet paperirahan käyttöä. Vuoden alussa ilmoitettiin Saksassa olleen paperirahaa liikkeellä 18,000,000,000 doll., muiden maiden paperirahan käytöstä ei ole tilastoa, mutta samassa suhteessa se on lisääntynyt kaikissa toisissakin Europan maissa. Brusselin kokouksessa ollut amerikkalainen edustajakin myöntää, että Europa on vararikossa sikäli kuin valtiot yleensä voivat vararikossa olla. Vararikossa oleminen merkitsee sitä että velallinen ei voi maksaa velkojaan ja juuri siten on asiat Europassa. Vaikka Amerikka ei lupaa antaa anteeksi sotavelkoja, niin kylmänä tosiasiana kuitenkin pysyy se, että niitä ei koskaan makseta siitä yksinkertaisesta syystä, että sodassa näännytetyt Europan maat eivät pysty niitä maksamaan. Kaikki asiaa tutkineet rahamiehet myöntävät tämän, vaikkakaan kaikki heistä eivät uskalla vielä sitä julkisuudessa sanoa.

Kapitalistinen järjestelmä on kärsinyt haaksirikon. Europan sota oli kallio, johonka se murskaantui. Sitä voidaan ehkä keinotekoisesti pitää yllä jonkun aikaa, mutta sen lopullista häviämistä ei voida estää.

OIKEISTOLAISTA LOGIIKKAA

Keto väittää ("Suom. sos. dem." 16. 11. 20.) bolshevikkien eroavan marxilaisuudesta seuraavissa kohden:

1. Kun Marx lähti siitä, että sosialismi voidaan toteuttaa vain siinä tapauksessa, että sen edellytykset ovat kypsyneet, maan kansalaistuotannon päätekijänä suurteollisuus, väestön huomattavana osana teollisuusproletariaatti ja se poliittisesti kypsä, sekä sillä lähellä olevien väestöosien ainakin jonkun osan kannatus — luulevat bolshevikit teollisuusproletariaatin pelkän tahtomisen riittävän siellä, missä nuo edellytykset puuttuvat. — Kun nämä väitteet ovat ilmeisen väärät ei niihin maksa sanoja tuhlata.

2:ksi väittää Keto: Taktiikka on epämarxilaista, bakunistista; muistuttaa Bakuninin puuhia siinäkin, että ovat kansainvälinen hajotusjärjestö, keskitetty ja salainen, joka muodostaa kaikkialle "solujaan"; bolshevikit ovat kuten bakunilaisetkin sellaisia, joilla on "piru ruumiissa".

Kedon logiikka on: koska ne toimivat samantapaisesti, niin ne ovat samoja. Mutta mihin se sellainen logiikka vie? Eikö sillä voi todistaa mitä tahansa! Sillä logiikallahan järkeilläänkin: imperialismin armeijassa on kuri, niin myös punaisessa — missä on ero? Samoin voisi Keto vetää bolshevikkeihin verrattaviksi kaikki historian taisteluiden uudet liikkeet: kristityt, protestantit, uudestikastajat, vapaamuurarit, jesuiitat — kuinka paljon tahansa. Kaikilla oli yhteistä hehkuva usko, järkähtämätön toimeliaisuus, järjestökuri sekä se että ne tahtoivat valloittaa koko maailman ja siksi tunkeutuivat joka paikkaan. Se oli niille *yhteistä*. Huomattakoon: nuo yhtäläisyydet koskevat järjestömuotoja ja toimitapaa. Entä ero? Niiden eroavaisuus perustui siihen, mihin ne pyrkivät, edistykselliseen vaiko taantumukselliseen päämäärään, joka taas johtui siitä, mikä oli niiden luokkasisältö. Ja se — samoin kuin taistelu- tilanne — suuresti vaikutti järjestömuotoon ja toimitapaankin.

Ja mitä nyt tulee Bakuninin ja bolshevikkien eroavaisuuksiin, niin ovat ne erilaiset. — Ensiksikin se, että Bakunin anarkistina koetti vallata sosialistisia järjestöjä, menestyi vain niin kauan kun työväessä oli pikkuporvarillisia, anarkistisia, harhaluuloja. Venäjällä eli anarkismi aikansa loistokauden jo 1870- luvulla. Eikä Bakunin olisi onnistunut Internationalea hajottamaan, jos ei porvaristo — Parisin Kommunin jälkeen — olisi tullut sille avuksi terroreineen.

Nyt on juttu toinen. Ensiksikään eivät bolshevikit tahdo hajottaa oikeisto sos.- dem. puolueita — niistä lähtee työväki itsestäänkin. Toiseksi ne eivät tahdo hajottaa ammatillisia järjestöjä, vaan pyrkivät niiden kontrolliin. Ja kolmanneksi: ei ne mitään hajalle saa, joka ei ole hajalle menevää, eikä niitä porvaristo auta.

Historiallisista esimerkeistä voi olla kaksi hyötyä: niillä voi pettää työväkeä (jonkun aikaa) ja niillä voi pettää itseään (turmiokseen). Toivokaamme Kedolle jälkimmäistä täysin määrin.

Suomen hallituskysymys ja sosialidemokraatit

Äskettäin kerrottiin tiedonannoissa Suomen tasavallan pääministerin Erichin jättämästä erohakemuksesta, kun eduskunta sosialidemokraattisten edustajien äänillä hylkäsi rajaseutuja koskevan poikkeuslakiesityksen. Teollaan porvarit siten valmistivat tilaisuuden sosialidemokraateille hallitukseen astumiseen. Poliittista tilannetta Suomessa selostetaan "Savon Kansassa" seuraavasti:

Verin ostettuja porvariston oikeuksia on vaikea hallita. Sellaisissa maissa, joissa nykyisenä vallankumousten aikana kapitalistiluokka on saanut maistaa luokkasodilla vallattujen vapauksiensa onnea, on sama luokka saanut huomata, että voitot ovat olleet Pyrrhos-voittoja. Maa on saatu "rakentaa" kaikennäköisillä poikkeuslaeilla, sangen kalliilla sotalaitoksilla, ohranalla ja luokkakaarteilla, mutta yhtäkaikki tulee ehtimiseen eteen asioita, jotka näyttävät, että valtakunta, jonka perusteena on riistäntä, eikä työ, on horjuvalla perusteella ja uljaimmatkin porvariston oikeuksien puolustajaritarit saavat osoittaa: tuossa ovat ohjat, olkaa hyvät ja tarttukaa. Tietysti tämä kehoitus annetaan vain niille, jotka nykyoloissa katsovat tärkeimmäksi tehtäväksi selvittää porvarillisia luokkayhteiskuntia niistä vaikeuksista, joihin maailmansota ja asianomaisissa maissa käydyt luokkasodat ovat johtuneet.

Suomessa viime maalisk. 15 p:nä toimeensa astunut Erichin hallitus on, oltuaan muutaman päivän yli 8 kuukautta vallassa, katsonut soveliaaksi tehdä saman tempun täytettyään tehtävänsä porvarillisen politiikan vaikealla polulla.

Ohjelmassaan tämä hallitus ei paljon lupaillutkaan yhteiskunnallisia uudistuksia. Sen sijaan se sanoi ottavansa huomioon sen seikan, että maa tarvitsee rauhaa ja säännöllisten suhteiden järjestämistä itäisen naapurin kanssa. Viime mainittuun se päämäärään pyrkiessään ilmoitti se pitävänsä yhteistoimintaa entisen Venäjän keisarikunnan alueella syntyneiden uusien valtioiden kanssa.

Pitkien neuvottelujen jälkeen saatiin rauhansopimus syntymään, mutta ohjelmissa ollut Karjalan Suomeen liittäminen ei sen yhteydessä toteutunut, eikä sille vaatimukselle saatu pontta porvarillisten reunavaltioiden välisestä yhteistoiminnasta, joka olosuhteiden pakosta jäi hyvin hataraksi. Turvaa ei niistä vastakaan liene, sillä Puola, voitoistaan huolimatta, on voimattomana ja Wrangelin valtakunta on sortunut. Toiset reunavaltiot värisevät sisäisten vaikeuksiensa edessä. Järjestämättä jäivät myös hyvät suhteet Skandinavian kanssa; päin vastoin sieltä päin uhkaa jännittävä kiristyminen. Erikoista luottamusta ei hallitus valtiotaloudellaan kyennyt hankkimaan myöskään Englannissa, josta suurvallasta se lähinnä oli riippuvainen.

Ohjelmassaan lupaili hallitus sotilastaakan keventämistä, sikäli kuin olot sallivat. Rauhan teko olisi ollut viitattu edellytys, mutta se vaikutti päinvastaista. Sotamenot ensi vuodeksi ovat suunniteltu huomattavasti entistään suuremmiksi. Huonosti onnistui myös hallitus rahan arvon täyttämään lupaustansa kalliin ajan rasitusten ja hintojen kohoamisen estämisessä.

Siis epäonnistuminen ohjelmansa toteuttamisessa, vaikea tulevaisuuden näköala omassa maassa ja tukipisteitä lupaamaton yleismaailmallinen tilanne riittivät kyllä aiheiksi syrjään vetäytymiseen.

Tekosyyksi järjestettiin rajaseutua koskeva poikkeuslaki. Hallitus, joka omissa nimissään oli kirjoittanut alle rauhansopimuksen, tahtoi sen lopullisen voimaansaattamisen ehtona eduskunnalta ottaa vallan, jonka nojalla se voisi elintarve- ja viensäännöstelyn varjossa pitää poliittista poikkeustilaa rajaseudulla. Tämä oli taktillinen temppu, jolla sosialidemokraatit saatettiin hallituksen kaatajiksi ja velvoitetuiksi ottamaan hallitusohjat käsiinsä.

Siihen seikkaan, että porvariston taholta on saatettu asiat sille kannalle, että maan sosialidemokraatit ovat johdonmukaisuuden mukaan ensinnä velvoitetut katsomaan tietä hallituituoleille, täytyy olla määrätyt edellytykset. Sellaiset ovat täälläkin tällä kertaa olemassa. Porvariston ovaan tarvinnut katsella poliittisia tapauksia Saksassa, Itämerenmaissa ja Puolassa, ja he ovat huomanneet, että porvariston horjuvan valtansa taheidän mielestään vain tulos "mesinoimisesta" j.n.e. Se osottaa kyllin selvästi, mitä ovat miehiään nämä järjestömme hajottajat.

Toverit kautta laajan Amerikan! Osottakaamme näille järjestömme hajottajille, että he eivät onnistu yrityksessään; osottakaamme, että se pieni ryhmä Raivaajan liepeillä ei saa häpäistä järjestöämme enempää. Idänkin suomalaiset työläisjoukot alkavat jo herätä Raivaajan valhekahleista. Siitä ovat parhaana todistuksena Massan ja Ohion alueiden kokoukset. Kumpaisessakin näissä kokouksissa oli sosialistipuolueesta eroamisen kannalla enemmistö. (Ohion alueella käsittivät sosialistipuolueesta eroamisen kannalla olevat edustajat **kaksi kolmattaosaa**.) Siitä huolimatta Raivaaja edelleen jatkaa räävitöntä itsenäisen järjestön kannattajain parjaamista. Mooses ja Syrjälä tarvitsevat leipäpaikkaa, siksi pitäisi saada nyt järjestömme hajalleen, sillä jos järjestö pysyisi eheänä, loppuisi näiltä ikoilta leipä. Kovin alhaisten motiivien puolesta siis taistelevat ne järjestömme jäsenet, jotka taistelevat "sosialistipuolueen puolesta"! —

Mutta jos hajottajat kaikesta huolimatta onnistuvat osan järjestöstämme lohkaseman itselleen "omaksi Inaarikseen", niin keskivaltioissa ja lännellä pitäköön järjestömme kannalla olevat huolen siitä, että rivit tulevat täytetyiksi vereksillä luokkataisteluaineksilla. Samoin pitäkäämme huoli siitä, että itä **plan kokonaan punottaa**. Siten vain voimme vapauttaa Amerikan suomalaisen työväenliikkeen turmiollisesta opportunismista ja sen edustajista.

Äkkijyrkkä.

Järjestömme hajottajia vastaan

Jo pitemmän aikaa on ollut huomattavissa, että eräät ainekset tulevat tekemään kaikkensa saadakseen S. S. Järjestön hajalleen, ellei se vain tule seuraamaan Amerikan sosialistipuolueen tunnettua venyvää opportunistista politiikkaa. Nyt on tässä suhteessa kuljettu jo niin pitkälle, että eräässä osassa järjestöämme on tuo ennustettu hajotusprosessi täydessä käynnissä. Kun Massan alueen aluekokoukseen oli tullut valituksi järjestömme enemmistön kannalla oleva enemmistö, niin vähemmistö, joka väitti olevansa sosialistipuolueen (lue: opportunismin) kannalla, poistui kokouksesta. Tämä oli ensimäinen suora toimenpide järjestömme hajottamiseksi. Samaa taktiikkaa aikovat oikeistolaiset luultavasti noudattaa S. S. Järjestön edustajakokouksessakin. Niin luulevat he voivansa osan lohkaista S. S. Järjestöstä palvelemaan hajotusmestarien saastaisia tarkotusperiä.

Selvääkin selvempi on nyt siis asianlaita, että me seisomme järjestömme kriisin ovella. Hajottajat tekevät kaiken voitavansa saadakseen itselleen mahdollisimman suuren lohkareen irrotetuksi vaivalla ja uutteralla työllä luodusta järjestöstämme. Missä määrin he tarkotuksissaan onnistuvat, sen tulevaisuus näyttää.

Mutta mistä tuo tarve järjestömme hajottamiseen nyt johtuu? Siitäkö, että järjestömme olisi luopunut marxilaisesta sosialismista ja tahtoisi nyt ruveta edustamaan jotakin sille vieraita suuntia? — Ei, siitä ei ole nyt kysymys, sillä kaikkien täytyy myöntää se tosiasia, että järjestömme nykyään seisoo selvemmin ja jyrkemmin luokkataistelun kannalla kuin koskaan ennen. Oikeastaan nyt vasta järjestömme enemmistö on saavuttanut selvästi viitotetun marxilaisen kannan; nämä puolitoista vuosikymmentä ovat järjestömme historiassa olleet etsikkoaikaa, joka ei suinkaan ole hukkaan kulunut. Nyt olemme pettämättömällä uralla, jonka oikeaan suuntaan viemisen ovat historialliset työväenliikkeen kokemukset eri maissa oikeaksi osottaneet. Mutta siinäpä se onkin syy, mikä on tehnyt järjestömme hajottamisen tarpeelliseksi niille, jotka eivät ole työväenliikkeen historiallisista kokemuksista mitään oppineet, jotka vielä tänäkin päivänä saarnaavat sitä opportunismia, minkä turmiollisen vaikutuksen on mallman työväki saanut niin sanomattoman katkerilla kärsimyksillä kokea. Ja tässä suhteessa on Amerikan sosialistipuolue heidän selkänojanaan — puolue, joka sosialistipuolueen nimeä kantavista puolueista on ainoa laatuaan maailmassa siinä suhteessa, että se suursodan jälkeen on lieventänytohjelmaansa, kun muut sen nimiset puolueet ovat sitä koettaneet edes muodollisesti jyrkentää. Kun näinollen luonnostaan on astunut järjestömme eteen kysymys, ollako vaiko erota sosialistipuolueesta, ja enemmistö oa tuntunut asettuvan selvän eron kannalle, niin nytkös järjestömme hajotusmestarit nostavat eri mölinän sosialistipuolueen puolesta. Sen arvostelemista he pitävät vähintään pyhyyden pilkkana. Koetetaan kaikki kysymykset ratkaista vain sillä, ovatko ne sosialistipuolueen puolesta tai sitä vastaan. Tarkotus on täten synnyttää joukoissa uskonnollis-fanaattinen kiihko sosialistipuolueen puolesta ja sen avulla lyödä alas kaikki järkisyihin perustuvat sosialistipuolueen turmiollisen ja petollisen politiikan arvostelut.

Tämä on ainoa puoli asiassa, miltä järjestömme hajotusmestarit ovat voineet lähteä saadaksen edes vähänkään joukkoja huonon asiansa taakse. Mutta se on samalla hyvin petollinen puoli, sillä asia, joka ei perustu todellisiin seikkoihin, vaan fanaattiseen uskoon, on ennemmin tai myöhemmin häviävä — häviävä niin pian kuin joukot, jotka siten ovat tietämättömyytensä tähden tulleet petetyiksi, tulevat selville asiain todellisesta laidasta. Niin tulee epäilemättä nykyistenkin järjestömme hajotusmestarien joukoille käymään — ne tulevat ennenpitkää jättämään heidät ja heidän huonon asiansa.

Mutta nyt ei ole kysymys siitä, vaan hajotusmestarien touhujen vastustamisesta. Sentähden on tarpeellista ensiksi asettaa kysymys siitä, miksi ei järjestömme saisi erota sosialistipuolueesta?

Kun tuo kysymys asetetaan vastattavaksi, ehättävät tavallisesti hajotusmestarit vastaamaan, että siten astutaan pois luokkataistelusta. Jos nyt niin olisi asianlaita, niin silloin ei tosiaan saisi herättää kysymystä sosialistipuolueesta eroamisesta. Mutta asia ei nyt kuitenkaan ole siten. Huolimatta siitä, että Amerikan sosialistipuolueen ohjelmassa vieläkin puhutaan luokkataistelusta, merkitsevät kuitenkin sosialistipuolueen ohjelma- ja periaatelievitykset sitä, että sosialistipuolue **asiallisesti** on luopunut luokkataistelusta. Se selitys, että nuo lievitykset ovat nykyisen tilanteen vaatimia julkisen toiminnan ehtoja, ei riitä, sillä se toiselta puolen ajaa siihen käsitykseen, että **porvaristo saa määrätä työväenliikkeen menettelytavat**, joka on ainakin vastoin kaikkea marxilaisuutta, sillä sanoohan marxilaisuus selvästi, että "työväenluokan vapautus voi tapahtua vain sen itsensä kautta." Ei siis voi tulla kysymykseenkään, että pyrkimys eroon Amerikan sosialistipuolueesta olisi samaa kuin pyrkimys eroon luokkataistelusta. Silloin kun sosialistipuolue oli vielä selvemmin luokkataistelupuolue ja nykyiset järjestömme hajottajat eivät oikein siitä tykänneet, silloin he ehdottelivat S. S. Järjestön itsenäiseksi agitatsionijärjestöksi muodostamista; mutta nyt kun opportunismi on niellyt koko Amerikan sosialistipuolueen, nyt he sanovat, että on luokkataistelun hylkäämistä jättää se oman onnensa nojaan ja ryhtyä toimimaan itsenäisenä suomalaisena agitatsionijärjestönä! Miten läpinäkyvää politikoimista onkaan tuollainen menettely! Mutta älkäämme antako sen itseämme häiritä. Osottakaamme järjestömme jäsenille, mitenkä nuo politikoitsijat, jotka puhuvat meidän luokkataistelusta luopumisestamme, itse ovat petolliset opportunismin ja reformipolitiikan asianajajia, joille todellinen vallankumouksellinen luokkataistelu on vieras asia.

Mutta sen lisäksi, mitä edellä on jo sanottu Amerikan sosialistipuolueen luokkataistelukannalta luopumisesta, voitaisi esittää vielä monia muita tosiasioita, jotka puhuisivat selvää kieltä sen puolesta, että sanottu puolue on lakannut olemasta työläisten todellinen luokkapuolue; voitaisi osottaa, kuinka se on asettanut Yhdysvaltain **kansalaisuuden määrääjäksi** omissa sisäisissä asioissaan (eikö työläisten puolueessa pitäisi olla **työläisyys** eikä **kansalaisuus** oikeuksien ehtona?); vielä voitaisi osottaa, kuinka se on sulkenut nuorison pois riveistään ja kuinka se on avannut lavean tien sosiali-shovinismille, antaessaan edustajilleen oikeuden menetellä sotaverojen myöntämisessä harkintansa mukaan; mutta kaikista niistä seikoista on jo sanomalehdissämme kirjotettu niin paljon, että ne ovat kaikille suunnilleen tunnettuja asioita. Sentähden riittää tässä se, kun ylimalkaan sanomme, että **Amerikan sosialistipuolue on hyljännyt sosialismin**, sen kannattaminen on samaa kuin vastavallankumouksellisen liikkeen kannattaminen. Tämän tähden meillä suomalaisen kielijärjestön jäsenillä ei ole muuta mahdollisuutta, jos emme tahdo tietemme vastavallankumouksellista liikettä kannattaa, kuin erota siitä — siten emme ainakaan kansainvälisyyskysymyksessä joudu pettämään Venäjän y.m. maiden uljasta, vallankumouksellista köyhälistöä, joka ajaa kansainvälisen köyhälistön voiton asiaa.

Tämän seikan huomattava enemmistö järjestömme jäsenistä todennäköisesti käsittää, mutta sitä huolimatta koettavat hajotusmestarit saada järjestössämme hajaannuksen aikaan. He, jotka ovat huutaneet äänensä käheäksi kansanvallan puolesta, asettuvat sitä vastaan. Jos heitä vastustava enemmistö voittaa jossakin järjestömme vaalissa, on se

Osastoille, asiamiehillemme ja yksityisille

Lopettaessamme tilejämme kuluneelle vuodelle toivomme saavamme suorituksen tilisaatavillemme ennen tammik. 10 päivää, saadaksemme kirjamme mahdollisimman hyvään kuntoon, kaikki saatavat perittyä ja tilit päätettyä.

Ystävällisesti ottakaa tämä huomioonne.

Toverillisesti,

Toverin konttori.